

KO JE KO

Biljana Andonovska (1981, Beograd), diplomirala je srpsko-svetsku književnost u Beogradu. Za vreme studija uređivala je književni časopis studenata Filološkog fakulteta „Znak“, a član je redakcije časopisa „Bračnično“. Piše književnu kritiku i prevodi sa makedonskog. Živi u Beogradu.

Džulijan Barns (*Julian Barnes*, 1946, Lester, Engleska), britanski pisac, dobitnik je više prestižnih književnih nagrada. Objavio je romane *Metrolend* (*Metroland*, 1980), *Pre no što me je sreća* (*Before She Met Me*, 1982), *Floberov papagaj* (*Flaubert's Parrot*, 1984), *Zureći u sunce* (*Staring at the Sun*, 1986), *Istorija sveta u 10 ½ poglavlja* (*A History of the World in 10½ Chapters*, 1989), *Troje* (*Talking it Over*, 1991), *Bodljikavo prase* (*The Porcupine*, 1992), *Engleska, Engleska* (*England, England*, 1998), *Ljubav, itd.* (*Love, Etc.*, 2000), *Artur & Džordž* (*Arthur & George*, 2005); zbirke priča *Obale Lamanša* (*Cross Channel*, 1996) i *Sto od limunovog drveta* (*The Lemon Table*, 2004); knjigu izabranih kolumni iz časopisa „The New Yorker“ *Pisma iz Londona 1990-1995* (*Letters from London*, 1995); knjige eseja *Nešto za carinu* (*Something to Declare*, 2002) i *Čistunac u kuhinji* (*The Pedant in the Kitchen*, 2003); memoare *Bez straha* (*Nothing to Be Frightened Of*, 2008). Pod pseudonimom Den Kavanah objavio je četiri kriminalistička romana. Živi u Londonu.

Dragana Beleslijin (1975, Novi Sad) diplomirala je srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde trenutno pohađa i post-diplomske studije. Piše književnu kritiku i objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Boris Bilek (1982, Pančevo), absolvent je pedagogije na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše društvenu kritiku i eseje, aktivista je u nevladinom sektoru. Objavljuje u nedeljnim novinama i nemačkom časopisu za liberalnu politiku. Živi u Novom Sadu.

Tatjana Botić (1977, Novi Sad), diplomirala je arapski jezik i književnost na Filološkom fakultetu

u Beogradu. Bavi se stručnim i književnim prevodjenjem. Živi u Novom Sadu.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde trenutno piše magistarski rad na temu karakterizacije u izabranim romanima britanskog pisca Martina Ejmsa. Bavi se prevodjenjem i radi kao predavač u centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Zoran Ćirić (Niš, 1962), objavio je knjige priča: *Zlatna dekada* (1992), *Nišvil* (1994), *Kalibar 23 za specijalistu* (1995), *Zen Srbiana* (1997), *Vulvaši* (1998), *Odbrana gradova* (1998), *Kaži mami* (1999), *Starinska stvar* (2001), *Gang of Four* (2005), *Tvrda ljubav* (2006); romane: *Prisluškivanje* (2002), *Hobo* (2001), *Smrt u El Pasu* (2003), *Slivnik* (2004); knjigu pop-eseja *Divlja horda / Zabeleške mlađeg pokvarenjaka* (2007); knjige poezije: *Rio Bravo* (1990), *Remix* (1991), *Wah – Wah* (1992), *Tajni život u Srbiji* (1995), *Post* (1996), *Pesme o zanatima* (1997); knjigu – „katalog sponzora“ *Magični geto* (koautor Zlatko Ristić Paya, 1995). Dobitnik je više nagrada, između ostalih, Branko Radičević, Fonda Borislava Pekića, NIN-ove nagrade, nagrade Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu u 2002. Priče, pesme i odlomci iz romana prevedeni su mu na više stranih jezika. Živi i radi u Nišu.

Dragoslav Dedović (1963, Zemun), nakon okončanog studija žurnalistike u Sarajevu, radio je kao urednik u tuzlanskom „Grafičaru“. 1992. otišao je u Nemačku, gde je magistrirao na interdisciplinarnom odelu Europastudien univerziteta u Ahenu. Prevodi liriku i prozu sa nemačkog, a esejističke i književne tekstove piše i objavljuje i na nemačkom jeziku. Objavio je sledeće knjige pesama: *Izadimo u polje* (1988), *Cirkus Evropa* (1990), *Von edlen Mördern und gedungenen Humanisten (O plemenitim ubicama i najmljenim humanistima)*, *44 Gedichte/pjesme & 1 Essay/esej* (1997), *Kawasaki za Wukmana Dedowitscha* (2003), *Cafe Sumatra* (2005). Potpisao je i izbor savremene priče iz BiH koji je u Klagenfurtu

1999. objavila izdavačka kuća „Drava“. U Austriji je knjiga izašla pod nazivom *Das Kind. Die Frau. Der Soldat. Die Stadt*, a splitski „Feral Tribune“ je isti izbor objavio pod nazivom *Evakuacija*. Za zbirku pesama *Cafe Sumatra* 2005. dodeljena mu je godišnja Nagrada Društva pisaca BiH. Njegova poezija prevedena je na nemački, engleski, poljski i norveški. Zastupljen je u nekoliko izbora bosanskohercegovačke poezije, kao i u antologijama srpskog pesništva 20. veka objavljenim u Nemačkoj i Poljskoj. Trenutno živi u Beogradu.

Mahmud Derviš (1941, Al Birva, Palestina – 2008, Hjuston, SAD), najpriznatiiji je palestinski pesnik u svetu. Posle srednje škole se priključio Komunističkoj partiji Izraela i počeo da piše pesme za levičarske časopise. Zemlju je napustio 70-ih da bi studirao u bivšem Sovjetskom Savezu, a potom je putovao u Egipat i Liban. Ova palestinska kulturna ikona, čiji su radovi prevedeni na preko 20 jezika, dobio je brojne međunarodne nagrade. U svojim delima opisivao je borbu svog naroda za nezavisnost i kritikovao kako izraelsku okupaciju tako i palestinsko rukovodstvo. Snovi o državnosti i stalno insistiranje na palestinskom nacionalnom identitetu mogu se videti od njegove prve zbirke pesama *Ptica bez krila* (1960), koja je skrenula pažnju na njega, naročito zbog pesme „Lična karta“. Mnoge njegove kasnije pesme su dobile muziku i postale popularne u arapskom svetu. Tokom svoje karijere objavio je 8 knjiga proze i 21 zbirku pesama, a poslednja, *Utisci letpira*, štampana je ove godine. Derviš je bio pisac i Palestinske deklaracije nezavisnosti koju je 1988. godine pročitao preminuli lider Jaser Arafat, kada je unilateralno proglašena nezavisnost.

Dorđe Despić (1968, Užice), magistrirao je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao asistent na predmetu Teorija književnosti. Piše književnu kritiku i eseje. Objavljene knjige: *Aksiološki izazovi* (2000), *Spiralni tragovi – kritike i eseji o srpskom pesništvu* (2005), *Poreklo pesme* (2008). Živi u Novom Sadu.

Vesna Elez (1975, Foča) diplomirala je na grupi za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu i doktorirala francusku književnost i civilizaciju na Sorboni u Parizu. Piše književno-teorijske oglede i prevodi s francuskog i engleskog. Živi u Beogradu.

Tadija Janičić (1980, Nikšić), završio je Akademiju umetnosti u Novom Sadu 2004. godine u klasi profesora Milana Blanuše. Učestvovao je na više grupnih, a imao je desetak samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dobitnik je Godišnje nagrade za crtež Fakulteta likovnih umjetnosti u Cetinju (2001) i nagrade za najboljeg mladog stvaraoca u kategoriji – crtež, u okviru projekta „Perspektive II“, Art klinika (2003). Živi u Novom Sadu.

Viktorija Krombolc (1982, Novi Sad), diplomirala je na odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa postdiplomske studije i radi kao saradnik u nastavi. Piše književnu kritiku i prevodi sa engleskog. Živi u Novom Sadu.

Ričard Lehan (*Richard Lehan*, 1930, Brokton, Massachusetts, SAD), doktorirao je na Univerzitetu Viskonsin, a predaje američku književnost na odseku za engleski jezik na Univerzitetu Kalifornija u Los Anđelesu. Objavio je sledeće studije: *F. Scott Fitzgerald and the Craft of Fiction* (1966), *Theodore Dreiser: His Work and His Novels* (1969), *A Dangerous Crossing: Literary Existentialism and the Modern American Novel* (1973), *The Great Gatsby: The Limits of Wonder* (1990), *The City in Literature: An Intellectual and Cultural History* (1998), *Realism and Naturalism: The Novel in an Age of Transition* (2005).

Arijana Luburić-Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je na odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Barton Pajk (*Burton Pike*, 1930, Boston, SAD), američki pisac, kritičar i prevodilac. Doktorirao je na Univerzitetu Harvard, predavao je komparativnu i nemačku književnost na univerzitetima Hamburg, Kornel i Jejli, na koledžima Kvins i Hanter, kao i na CUNY. Dobitnik je Gugenhajmove i Fulbrajtove stipendije. Prevodio je Muzila, Getea i Rilkea na engleski jezik. Objavio je studije *Robert Musil, An Introduction to his Work* (1961) i *The Image of the City in Modern Literature* (1981).

Melina Panaotović (Novi Sad, 1974), diplomirala je na odseku za slavistiku Filozofskog fakulteta

u Novom Sadu, na kom je i zaposlena kao asistent na predmetima Ruska književnost 19. i 20. veka. Bavi se književnom recepcijom, prevodjenjem, ruskom avangardom. Prevodi savremenu rusku prozu (Aleksaj Ivanov, Igor Jarkevič, Evgenije Griškovac, Mihail Šiškin, Tatjana Tolstoj...). Živi u Novom Sadu.

Miodrag Pavlović (1928, Novi Sad), pesnik, esejista, prozaist, dramski pisac, antologičar, po obrazovanju lekar, bio direktor drame Narodnog pozorišta u Beogradu i dvadeset godina urednik izdavačkog preduzeća „Prosveta“. Pored više od četrdeset pesničkih i dvadeset esejističkih knjiga, dve knjige drama, četiri knjige putopisa, pet antologija, pet knjiga prevoda i većeg broja priređenih knjiga, objavio je i šest knjiga proze. Poezija, proza i eseji Pavlovićevi objavljeni su na svim evropskim jezicima i na nekoliko orijentalnih jezika. Redovni je član Srpske akademije nauka i umetnosti, Makedonske akademije nauka i umetnosti i Evropske akademije za poeziju, nosilac jednog francuskog i jednog našeg odlikovanja, i dobitnik većeg broja književnih nagrada, među kojima Strušskog zlatnog venca (1970), Oktobarske nagrade grada Beograda za celokupno stvaralaštvo (1991), Zlatnog ključa grada Smedereva, Zmajeve nagrade za poeziju, Evropske nagrade za poeziju – Vršac, Žičke hrisovulje, Evropske nagrade za poeziju grada Minstera (2003). Živi u Beogradu.

Vladimir Pištalo (1960, Sarajevo), jedan je od začetnika stihovnog pisma u nas. Objavio je statut „Beogradske manufakture snova“, a pokretač je i urednik Almanaha „Beogradske manufakture snova“. Objavio je knjige priča *Slikovnica* (1981), *Manifesti* (1986), *Noći* (1986), *Kraj veka* (1986), *Vitraž u sećanju* (1994), *Priče iz celog sveta* (1997) i *O čudu* (2002); novele *Korto Malteze* (1987) i *Aleksandrida* (1999); romane *Milenijum u Beogradu* (2000) i *Tesla, mladost* (2006). Priče su mu zastupljene u više antologija u zemlji i inostranstvu, a prevodjen je na francuski, nemački, holandski i engleski jezik. Predaje američku istoriju na Beker koledžu u Masačusetsu.

Saša Radojčić (1963, Sombor), diplomirao je filozofiju na Filozofskom, a magistrirao na Filološkom fakultetu u Beogradu. Predaje filozofiju na Učiteljskom fakultetu u Somboru. Piše poeziju, kritiku, eseje i prevodi sa nemačkog. Knjige pesama: *Uzalud snovi* (1985), *Kamerna muzika* (1991), *Amerika i druge pesme* (1994), *Elegije, nokturne, etide* (2001), *Četiri godišnja doba* (2004). Knjige kritika, eseja i studija:

Providni anđeli (2003), *Poezija, vreme buduće* (2003), *Ništa i prah – antropološki pesimizam Sterijinog Davorja* (2006). Živi u Somboru.

Borislav Radović (1935, Beograd), diplomirao je opštu književnost sa teorijom na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je sledeće knjige poezije: *Poetičnosti* (1956), *Ostale poetičnosti* (1959), *Maina* (1964), *Bratstvo po nesanicima* (1967), *Opisi, gesla* (1970), *Izabrane pesme* (1979), *Pesme 1971-1982* (1983), *Izabrane pesme 1954-1984* (1985), *Pesme 1971-1991* (1991), *Pesme* (1994), *Pesme* (2002), *Izabrane pesme* (2005), *42 izabrane pesme* (2007); knjige eseja: *Rvanje s anđelom i drugi zapisi* (1996), *O pesnicima i o poeziji* (2001), *Čitajući Vergilija* (2004) i *Još o pesnicima i o poeziji* (2007). Prevodi sa francuskog jezika, a njegova poezija je prevodjena na nekoliko svet-skih jezika. Dobitnik je više nagrada i priznanja za svoje stvaralaštvo. Živi u Beogradu.

Galja Sapožničenjko (1980, Sombor), diplomirala je na odseku za srpsku književnost na Filozofskom fakultetu, gde trenutno pohađa postdiplomske studije. Piše oglede iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Đžon Saterlend (*John Sutherland*, 1938, Škotska), britanski pisac i publicista. Trenutno predaje savremenu englesku književnost na londonskom Juniverziti koledžu. Specijalizovao se za viktorijansku književnost, englesku književnost XX veka i za predmet istorija izdavaštva. Veliku popularnost stekao je zbirkama eseja, koji se uglavnom odnose na književnost viktorijanskog doba, u kojima podcrtava banalnosti i nelogičnosti popularnih dela, čime na neobičan način ističe posebnost romanesknog sveta uopšte. Pored redovne kolumne u „Gardijanu“, objavio je sedamnaest knjiga, između ostalih: *Fiction and the Fiction Industry* (1978), *Offensive Literature: Decensorship in Britain, 1960-1982* (1983), *The life of Walter Scott: A Critical Biography* (1995), *Is Heathcliff a Murderer? Puzzles in nineteenth-century fiction* (1996), *Can Jane Eyre Be Happy? More Puzzles in Classic Fiction* (1997), *Who Betrays Elizabeth Bennet? Further Puzzles in Classic Fiction* (1999), *Henry V, War Criminal? & Other Shakespeare Puzzles* (sa Sedrikom Vatsom, 2000), *The Literary Detective: 100 Puzzles in Classic Fiction* (2001), *The Boy Who Loved Books: A Memoir* (2007) i dr. Član je žirija za dodelu Bukerove nagrade.

Milica Seljački (1980, Kikinda), magistrirala je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, i radi kao lektor na Radio Novom Sadu. Piše oglede iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Branislava Sovilj (1966, Beograd) diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Prevodi sa ruskog i engleskog jezika. Kratke pripovetke objavljivala je u periodici. Živi u Beogradu.

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Aleksandar Šaranac (1974, Kragujevac), objavio je knjige poezije *Aleja časovnika* (sa Nikolom Živanovićem, 1998), *Slovenske seni* (1998), *Preci govore* (2001) i *Device mudre i lude* (2002), kao i više knjiga prevoda sa poljskog. Dobitnik je nekoliko književnih nagrada. Poezija mu je prevedena na poljski, engleski, mađarski i španski jezik. Živi u Kragujevcu.

Karl E. Šorske (*Carl Emil Schorske*, 1915, Njujork, SAD), američki istoričar kulture i profesor u penziji na Univerzitetu Princeton. Doktorirao je na Harvardu i kasnije predavao istoriju na više univerziteta u SAD. Dobio je Pulicerovu nagradu 1981. godine u kategoriji publicistike za knjigu *Fin-de-siecle Vienna: Politics and Culture* (1980). Objavio je još i studije *The Problem of Germany* (sa Hojtom Prajsom, 1947), *German Social Democracy, 1905-1917: The Development of the Great Schism* (1955), *Gustav Mahler: Formation and Transformation* (1991), *Thinking with History: Explorations in the Passage to Modernism* (1998). Živi u Princetonu.

Tatjana Tolstoj (*Татьяна Никитична Толстая*, 1951, Lenjingrad), potiče iz porodice već tradicionalno okrenute književnosti (deda po ocu joj je Aleksej Tolstoj, čuveni ruski pisac pripovedaka, romana i drama iz prve polovine XX veka, a deda po majci prevodilac i intelektualac Mihail Lozinski; njena baka po očevoj liniji, Natalija Vasiljevna Tolstoj-Krandijevska bila je pesnikinja). Završila je grupu za klasičnu filologiju Lenjingradskog univerziteta. Radila

je u jednom lenjingradskom izdavačkom preduzeću, da bi 1974. godine prešla u Moskvu, gde je u novinama „Moskovske novosti“ dobila kolumnu u kojoj je objavljivala crtice iz života. Od početka devedesetih, deo godine provodi u SAD, gde radi kao profesor ruske književnosti na američkim univerzitetima. U američkom časopisu „The New York Review of Books“ pisala je recenzije o delima iz ruske književnosti. Njene najpoznatije objavljene knjige priča su: Na zlatnom doksatu smo sedeli (*На золотом крыльце сидели*, 1987), *Voliš – ne voliš* (*Любишь – не любишь*, 1997), *Reka Okervil* (*Река Оккервиль*, 2000) *Dan* (*День*, 2001), *Noć* (*Ночь*, 2001), *Reka* (*Река*, 2007). Objavila je i roman *Kis* (*Кысь*, 2000), koji je ocenjen kao jedna od najznačajnijih pojava ruske postmodernističke proze. Pod naslovom *Nije kis* (*Не кысь*, 2004) objavljen je obiman izbor iz njenih najboljih priča, članaka, eseja i intervjua. Oslanja se na tradiciju proze M. Bulgakova, V. Nabokova, A. Grina, nemačkih ekspresionista i ruske proze dvadesetih godina XX veka. Kao jedan od pisaca nove, „drugačije“ ruske proze, ubrajana je u pripadnike toka kojem pripadaju L. Petruševska, S. Kaledin, J. Popov, V. Jerofejev i drugi. Živi u Moskvi.

Oleg Tomić (1968, Nova Gradiška), studirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Objavio je zbirku poezije *7 iza vilice* (1993), knjigu kratkih priča *Orso Negru* (1997) i romane *Incognito* (2001), *Out of the Blue* (2002) i *Francuski kalendar* (2006). Živi u Subotici.

Slobodan Vladušić (1973, Subotica), magistrirao je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao asistent. Piše studije posvećene srpskoj književnosti, kao i eseje o raznorodnim kulturnim fenomenima. Objavio je knjige književnih kritika, ogleđa i studija: *Degustacija strasti* (1998), *Portret hermeneutičara u tranziciji* (2007) i *Na promaji* (2007). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku (2004). Živi u Subotici.

Nikola Živanović (1979, Kragujevac) student je opšte književnosti i teorije književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše pesme, eseje, književne kritike i prevodi poeziju sa engleskog. Objavio je dve zbirke pesama: *Aleja časovnika* (sa Aleksandrom Šarancem, 1998) i *Narcisove ljubavne pesme* (1999).